

„Робско дѣло тѣк да исплнѣва
„И пастырскѣ службѣ извършака!
„Да лежи на сламя, въ земли скѣра,
„У полк-то отъ стѣдѣ да умира!
„О! прѣблагый, милостивый вѣже!
„Да ѣ помогне никой другъ немѣже,
„Да ѣ изъ пѣстынѣ изведе
„И у мой дворъ вѣлый доведе.“

А пакъ Аделаида умилѣнна,
И отъ ской тѣ странѣ удивлѣнна
На пастырче-то за красотѣ-тѣ
И у флабта мѣ за свирнѣ-тѣ
Взддышаше отъ сѣрдце ахъ! тѣшко
И у себе говораше жѣшко:

„Милый вѣже! чюдны несчѣстѣ,
„И у свѣта много причѣстѣ!
„Такова прѣдивна дѣбротѣ,
„Съ дарове великы красотѣ
„У таково лошо сзстоѣнѣ
„Да дойде тѣѣ, и негодованѣ!
„Жалостна азъ оше и прѣвѣдна
„У животъ, и у свѣтѣ углѣдна
„Ошѣ ли трѣбва да са приближавамъ
„И себе въ ласкателство прѣдавамъ,
„Кое много злины на свѣтѣ дава
„Младежъ много въ пропасть низвергава,
Заръ да мой-тѣ жалосъ заборава
„И мой-тѣ закѣтѣва да удава?